

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

изх. № 480/30.05.2022

ДО
Д-р ВАСИЛ ПЕТРОВ
ПРОФЕСИОНАЛЕН САЙТ
„ПРЕДИЗВИКАЙ ПРАВОТО!“
ГР.СОФИЯ, УЛ.„ДОБЪР ЮНАК“ № 11,
ВХ.А, АП.1

Електронна поща:
predizvikaipravoto@gmail.com

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПЕТРОВ,

Във Върховния административен съд (ВАС) се получи Ваш сигнал, изх. № 224/08.11.2021 г., заведен под вх.№ 15505/08.11.2021 г. в деловодната система на съда, в който обосновавате наличието на основание за приемане на тълкувателно решение предвид твърдяната от Вас противоречлива съдебна практика по въпросите на допустимостта на съдебното оспорване на възобновяването на производството по издаване на административни актове по реда на чл. 99 и сл. от АПК.

На свое заседание Звеното за анализи и тълкувателна дейност във Върховния административен съд подробно се запозна с изложеното от Вас аргументирано предложение.

При анализа на посочените в сигнала съдебни решения и след преглед на съдебната практика, която е формирана при и по повод оспорването на актове за възобновяване на производството по реда на чл. 99 и сл. от АПК, могат да бъдат формирани следните изводи:

Определение № 8543 от 01.07.2020 г. по адм. д. № 4689/2020 г., 5 чл. с-в, с което е приет за допустим самостоятелен съдебен контрол на акта по възобновяване на производството по чл. 99 от АПК е изолирана съдебна практика и не се открива споделяне на мотивите изложени в него от други състави на ВАС.

Трайна и последователна е практиката на Върховния административен съд (освен посочените в сигнала определения, също така вж. и определение

№ 10322 от 5.10.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10509/2016 г.; определение № 14032 от 20.11.2017 г. на ВАС по адм. д. № 10330/2017 г.; определение № 11637 от 4.11.2008 г. на ВАС по адм. д. № 12838/2008 г.; определение № 3309 от 12.03.2009 г. на ВАС по адм. д. № 2285/2009 г.), че разпоредбата на чл. 103, ал. 3 АПК не предвижда възможност за обжалване на акта, с който е възобновено административното производство. Посоченото следва от факта, че с възобновяването на административното производство, органът постановява акт по чл. 21, ал. 5 АПК, издаден в хода на висящо производство, който не прегражда по-нататъшното му развитие и не подлежи на самостоятелно обжалване. Обратното – при отказ за възобновяване на административното производство, актът, с който органът се е произнесъл е окончателния такъв, който слага край на производството и който акт би подлежал на обжалване. Допускането на възобновяване на производството по издаване на индивидуален административен акт, не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, като наличието или липсата на предпоставките, обуславящи законосъобразността решението за възобновяване, следва да бъдат преценени при обжалването на крайния акт, с който производството приключва.

Този краен правен извод не се променя и от обстоятелството, че с акта се отменя предходният финализиращ процедурата акт. Противоположното становище може да бъде възприето при хипотезата на отмяна на акта, съчетана с произнасяне по същество от страна на органа, с което пряко и непосредствено се засягат права и законни интереси на жалбоподателя. В този смисъл определение № 812 от 21.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 13594/2020; Определение №1177 от 29.01.2021 по Дело №630/2021; определение № 10401 от 14.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8178/2021 и т.н.

С оглед на изложените съображения членовете на Звеното за анализи и тълкувателна дейност приеха, че не са налице предпоставките за образуване на тълкувателно дело във връзка с поставените в сигнала въпроси.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД